

نیازسنجی دوره‌های آموزشی عشایر منطقه سیستان در خصوص الگوی مناسب تغذیه دام

غلامعباس ملاشاهی^۱ و علیرضا ارباب^۲

۱- کارشناس ارشد رشته توسعه روستایی و کارشناس ترویج مدیریت جهادکشاورزی شهرستان کنارک (molashahi.abbas@gmail.com)

۲- کارشناس ارشد رشته تغذیه دام و کارشناس اداره عشایر شهرستان زابل

چکیده

این تحقیق از لحاظ هدف در زمره تحقیقات کاربردی و از نظر شیوه گردآوری اطلاعات جزء تحقیقات توصیفی است که با استفاده از فن پیمایش صورت گرفته است. جامعه آماری تحقیق شامل ۴۸۰۵ نفر بهره‌بردار کشاورزی در پنج شهرستان از منطقه سیستان بود که با استفاده از فرمول کوکران نمونه‌ای به حجم ۳۵۵ نفر از آن انتخاب و با بهره‌گیری از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار تحقیق شامل پرسشنامه محقق ساخته بود که روایی آن توسط کمیته تحقیق مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن با استفاده از یک آزمون مقدماتی و تکمیل ۳۰ پرسشنامه در جامعه آماری و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ بخش‌های مختلف آن در حد مطلوب مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته‌های حاصل از تحلیل همبستگی تحقیق حاکی از آن بود که بین متغیرهای فاصله محل زندگی تا مرکز شهر، تعداد دام سبک عشایر و تعداد دفعات شرکت در دوره‌های آموزشی مختلف در سطح اطمینان ۹۹ درصد و بین تعداد دفعات مراجعه به مراکز خدمات کشاورزی و عشایری و تعداد دام سنگین در سطح اطمینان ۹۵ درصد رابطه مثبت و معنی‌داری با نیازهای آموزشی عشایر وجود داشت. یافته‌های حاصل از مقایسه میانگین گویای این مطلب بود که بین سطوح مختلف تحصیلات عشایر مورد مطالعه و نیازهای آموزشی آنان در خصوص تغذیه دام رابطه معنی‌داری مشاهده شد.

واژه‌های کلیدی: سیستان، نیاز آموزشی، عشایر، دام، تغذیه دام